

CHUYÊN ĐỀ: TÌNH YÊU VÀ HÔN NHÂN

Viết Cho Bạn, Những người Chuẩn Bị Bước Vào Đời Sống Hôn Nhân TÌNH YÊU HUYỀN NHIỆM

Bạn thân mến,

Phần lớn những người đã kết hôn sẽ nói với bạn rằng, những năm đầu sau ngày cưới là một thách thức lớn lao nhất. Đó là thời kỳ "lấp đầy những trống vắng" cho nhau. Cuộc sống thường nhật nhàm chán nhiều lúc làm hao mòn khát vọng yêu thương, cho nên để xây dựng một cuộc hôn nhân lành mạnh và bền vững, nhất thiết người này phải trao cho người kia một cách tự do chính tình yêu. Đó là chính tình yêu thuở ban đầu, một **tình yêu huyền nhiệm**. Hai chữ "tình yêu" rất huyền nhiệm, nhưng hình như lại có nhiều ý nghĩa khác nhau, tùy theo người sử dụng từ ngữ ấy. Dù có mang ý nghĩa nào, với những dụng ý khác nhau của nhiều người, tình yêu chân chính giữa một người nam và một người nữ vẫn mãi là một huyền nhiệm, mà hai người phải không ngừng khám phá và sống tình yêu đó. Tình yêu đó chính là "tình yêu thuở ban đầu". Và, cái gọi là "tình yêu thuở ban đầu" đó, đóng một vai trò rất quan trọng trong đời sống hôn nhân.

Quả thế, tình yêu thuở ban đầu giữa hai người nam nữ là một huyền nhiệm, vì nhiều khi chính hai người yêu nhau cũng không hiểu tại sao mình yêu nhau? Chính tình yêu đó liên kết hai người lại với nhau. Chắc bạn đã từng nghe nói về một cuộc hôn nhân nào đó rằng: "Tôi chưa bao giờ thấy một ai như anh chàng X mà lại lấy cô Y làm vợ", hoặc: "Bạn có bao giờ thấy một người con gái nào như M mà lại lấy một loại người như anh chàng N làm chồng chưa?"

Cho dù những lời bàn tán thông thường ấy có thể là do ghen tuông, nhưng cũng cho thấy tình yêu con người thật khó hiểu.

Tình yêu là một huyền nhiệm đối với những ai cảm nghiệm được và không ngừng khám phá nó. Đó là sự khăng khít đầy tình cảm giữa hai người, và là thái độ mong ước điều tốt đẹp cho người mình yêu. Và vì vậy tình yêu huyền nhiệm ấy đã là sức mạnh cho sự khởi đầu cuộc hôn nhân của hai người, và là chất xúc tác làm cho đời sống hôn nhân được tăng trưởng và vững bền.

Thế nhưng tình yêu được coi là huyền nhiệm khi hai người nam nữ yêu nhau với sự chân thực. Chính nhờ sự chân thực trong tình yêu mà hai người mới sống trọn vẹn cho nhau, khám phá ở nhau những điểm tốt, mặc dù vẫn còn đó những khuyết điểm, hầu giúp nhau ngày càng thăng tiến trong đời sống và chu toàn những trách nhiệm của hôn nhân. Sự huyền nhiệm của tình yêu là, cho dù người kia có thể nào thì bạn vẫn yêu, với mong muốn giúp cho người mình yêu trở nên tốt hơn mỗi ngày, cho dù mình có phải hy sinh và chấp nhận những đau khổ. Đó cũng chính là tình yêu trưởng thành. Tình yêu trưởng thành hoàn toàn khác với tình yêu cuồng si. Quả là đau khổ cho những ai đi vào đời sống hôn nhân bằng con đường của loại tình yêu cuồng si. Bởi lẽ, thứ tình yêu cuồng si thì chỉ là một thứ cảm giác giả tạo. Đó chỉ là một thứ cảm giác do một điểm hấp dẫn nào đó nơi đối tượng, mà không cảm nhận được tình yêu của người đó dành cho mình, nên cũng không thể dành tình yêu cho người đó được. Hơn nữa, với loại tình yêu cuồng si, khi điểm hấp dẫn nào đó nơi người mình yêu không còn nữa, thì thứ tình yêu đó cũng biến mất. Bạn cần phải phân định mình đang yêu với loại tình yêu nào, và người yêu của bạn yêu bạn bằng loại tình yêu nào?

Tóm lại, tình yêu thực sự sẽ là một huyền nhiệm nếu bạn coi đó như là một sức mạnh để nhờ đó mà sống trọn vẹn cho người mình yêu. Chính vì sự huyền nhiệm ấy của tình yêu mà nhiều khi ta không hiểu được tại sao mình yêu, và nó cũng chính là tác động để

bạn biết trân trọng và khám phá tình yêu của chính bạn và của người yêu của bạn. Sự khám phá không ngừng đó trong tình yêu sẽ giúp các bạn hiểu nhau hơn, và ngày càng sống gắn bó với nhau. Chúc bạn luôn cảm nhận được sự huyền nhiệm của tình yêu, khám phá, và sống huyền nhiệm đó, hầu chính bạn được hạnh phúc và mang hạnh phúc đến cho người bạn yêu!

Hương Quê

CHÚNG TA YÊU NHAU

Về chữ tình yêu

“Tình yêu” là một trong những từ ngữ được dùng nhiều nhất trong ngôn ngữ tôn giáo và xã hội dân sự nơi mọi dân tộc. Nó diễn tả những kinh nghiệm tôn giáo cao quý nhất, những dâng hiến quảng đại nhất, những kinh nghiệm kì diệu nhất. Mọi người đều tưởng mình biết ý nghĩa của tình yêu và hướng đến cùng một thực tại, đang khi thực ra họ hiểu theo những nghĩa khác nhau.

Tình yêu và tính dục

Tình yêu ban đầu khi mới nảy sinh, như bao điều tốt đẹp mới khởi đầu, bao giờ cũng tươi vui và hấp dẫn. Những người đang yêu luôn nhìn nhau trong lí tưởng. Tình yêu nảy nở nhiệm mầu trong con tim của chàng và nàng đòi hỏi đó phải là ái tình duy nhất và không san sẻ và, như thế là vì ta cảm thấy người kia lấp đầy khoảng trống trái ta thiếu thốn. Một mình ta không đủ để có hạnh phúc tròn đầy, ta được dựng nên vì người khác, để hạnh ngộ, để đi vào đối thoại. Ta hiện hữu trong một thân xác, vốn là thân xác của một người nam hay một người nữ, và tính dục là phần quan trọng của cuộc hạnh ngộ này, nhưng tính dục không phải là tất cả tình yêu. Văn hóa ngày nay, ngược lại, thường có xu hướng sống hai thái cực: một đàng, đề cao tính dục vì chính tính dục và ban cho nó những “công trạng” quá mức, đàng khác lại tương đối hóa tính dục đến độ dung tục. Amoris

Laetitia: «Tính dục không phải là một phương tiện để thỏa mãn hay để giải trí, vì nó là một ngôn ngữ liên vị trong đó tha nhân được nghiêm túc trân trọng, trong phẩm giá thánh thiêng và bất khả xâm phạm của người ấy. Trong các bài giáo lý thần học về thân xác, Thánh Gioan Phaolô II đã dạy rằng thân xác với tính dục dị biệt không những là “nguồn của sự phong nhiêu và sinh sản”, mà nó còn sở hữu “khả năng diễn tả tình yêu: tình yêu mà chính ở đó con người – nhân vị trở thành một quà tặng”.¹ Một khao khát tình dục lành mạnh, cho dù gắn với một mưu cầu lạc thú, đều giả thiết có một ý thức cảm thán, và chính bởi đó mà nó có thể làm cho các xung năng có tính nhân văn.»²

Ý nghĩa của tình yêu

Một khi đã khát khao con người của nhau, đôi bạn dần lớn lên trong tình yêu. Người này cảm thấy một nhu cầu tự nhiên nảy sinh muốn đem lại hạnh phúc cho người kia. Thế nhưng, thói ích kỷ vẫn luôn chực rình chờ, nó thường khiến mỗi người mệt mỏi không còn cố gắng “quên mình” để yêu tha nhân kia. Tình yêu đích thật thì khác với thứ tình yêu hời hợt hay giả hiệu ở chỗ nó có đặc tính của sự hiến trao bản thân: anh yêu em khi anh cảm thấy hạnh phúc vì làm em hạnh phúc, khi anh có thể nghĩ được là đã trao cho em đời sống của anh, hơn là nghĩ nhận lấy được gì từ cuộc sống của em.

Amoris Laetitia: Trong bài ca đức mến của Thánh Phaolô, chúng ta gặp thấy một số nét của tình yêu đích thật: “*Đức mến thì nhân nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi*

---

¹GIOAN PHAOLÔ II, *Thần học ... cit.*, 125.

² ĐGH PHANXICÔ, *Tông huấn Amoris Laetitia (Niềm vui của Tình yêu)*, 151.

thấy điều chân thật. Đức mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả” (1 Cr 13,4-7)»³.

Một bước sau cùng nữa của tình yêu tăng trưởng, đó là tình yêu thật thì hướng tới một dự phóng chung. Mỗi người, trong suy nghĩ của mình, hết sức chăm chú, ân cần, ra sức, hoàn toàn dấn mình cho việc chọn lựa người bạn đời, trợ tá của nhau, trên hành trình thực hiện viên mãn cuộc sống của mỗi người. Hơn nữa, tình yêu tuôn tràn trong con tim của hai người nam và nữ thì cởi mở ra với Đấng siêu việt. Cuộc sống của mỗi thụ tạo thì hướng đến Thiên Chúa và mỗi kinh nghiệm, kể cả tình yêu, cũng phải được sống như nó đến từ Thiên Chúa và phải được nghĩ như là một sự chuẩn bị cho cuộc gặp gỡ với Chúa. Con người vượt qua được nỗi đơn độc nhờ Thiên Chúa, vì Ngài đã thổi vào trái tim con người Thần Khí của Ngài, chính khả năng yêu thương của Ngài. Bởi thế, cả người nam lẫn người nữ đều không thể nói với người bạn đời của mình một cách tuyệt đối rằng: «em là tất cả cuộc sống của anh», hay «anh là tất cả cuộc sống của em», và ngược lại. Bởi lẽ họ được tạo dựng cho nhau, và đồng thời cả hai thuộc về Thiên Chúa. Thật vậy, mỗi người đều mang một khát vọng trong mình về vô biên, mà không một con người thụ tạo nào có thể làm thỏa mãn được. Kinh nghiệm hôn nhân phải dành chỗ cho Thiên Chúa Đấng Vô Biên ấy, Ngài muốn đi vào trong cuộc sống của đôi vợ chồng, để “cung cách yêu thương của Thiên Chúa trở thành thước đo của tình yêu nhân loại”⁴ nơi họ, để dẫn họ đến bến bờ cuộc sống viên mãn.

Hành trình xây dựng đôi lứa

Tình yêu được sống trong một trạng thái thăng bằng nhưng thường xuyên bất bênh, được xây đắp ngày này qua ngày khác, và cần được theo đuổi, vun trồng, bảo vệ, dự phòng. Không bao giờ được nghĩ là mình đã đạt tới đích. Tình yêu phải được học hỏi như

---

³*Amoris Laetitia*, cit., 90.

⁴BÊNÊĐICTÔ XVI, tđ. *Deus caritas est*, 11. Cf. PHANXICÔ, *Amoris ... cit.*, 70.

những điều tốt đẹp trong cuộc sống khiến ta phải học: học yêu. Đức Giêsu minh họa điều này rất hay trong ví dụ hạt lúa phải chết đi nó mới làm trở sinh nhiều bông hạt, và chính Người đã thực hiện như thế làm cho người ta thấy được trên thập giá, Người đã chọn lựa sống vì yêu, và thế nào là tình yêu đích thật. Việc khó nhất chính là cam kết dấn thân cả đời mình sống vì người khác, trong tư thế như từ bỏ chính mình, bỏ cách nghĩ của mình, bỏ những thói quen của mình, từ bỏ những sở thích, thú riêng tư...

Trợ giúp đôi bạn

Thường đôi bạn hay nhìn xung quanh mình và cảm thấy cô đơn. Nếu có các cặp bạn hữu nào đó để cùng vui sống những giờ phút thư giãn chứ không để bàn những chuyện nghiêm túc, như ngày cuối tuần chẳng hạn, thì rất có ích. Có khi, cũng không hiếm trường hợp, một đôi bạn cảm thấy mình cần gặp gỡ trao đổi với những người khác về những vấn đề hay những khó khăn làm cuộc sống mình bất ổn hay cay đắng. Ngày nay, có nhiều Nhóm các gia đình thân hữu (các cặp đính hôn, vợ chồng trẻ, các gia đình) đang phổ biến, vì tình thân hữu và bằng hữu giúp nhau vượt qua những khó khăn của cuộc sống, và của đôi bạn.

Amoris Laetitia: Đức Giáo hoàng mời gọi: «các cộng đoàn Kitô hữu hãy nhận biết rằng việc đồng hành với những người đính hôn trong hành trình tình yêu của họ là một việc thiện ích cho chính họ. Điều quan trọng là “con đường khai tâm” vào Bí tích Hôn nhân khả dĩ cung cấp cho họ những yếu tố cần thiết để có thể lãnh nhận bí tích ấy với những điều kiện tốt nhất và khởi đầu cuộc sống gia đình một cách vững chắc”....

Tài liệu của HĐGMVN

TÌNH YÊU LÀ GÌ?

Đóa Hoa Vô Thường

Số báo Tĩnh tâm tháng này có chủ đề là “*Ý nghĩa của tình yêu*”. Hay nói một cách khác, số báo này đặt ra cho chúng ta một câu hỏi “**Tình yêu nghĩa là gì?**” Ta phải trả lời thế nào đây? Chắc chắn mỗi người sẽ có những câu trả lời khác nhau, tùy theo mức độ cảm nhận của mình về tình yêu. Nhưng chắc chắn là: Chẳng có câu trả lời nào được coi là hoàn toàn chính xác, vì mỗi người chỉ có thể cảm nhận được một khía cạnh nào đó của tình yêu mà thôi.

Có người nói: “Tình yêu giống như ăn chanh vậy. Người ăn rồi thì cảm thấy chua ê cả răng. Còn người chưa ăn thì lại thèm chảy nước miếng”. Người khác lại cho rằng: “Tình yêu như thể dây thun, lúc co lúc dãn lúc khùng đứt ngay”; hoặc “Tình yêu như thể người say, lúc nào cũng tưởng như bay trên trời”. Thế nhưng có người lại bảo: “Tình yêu như thể bánh mì, tây ta đều thích bởi vì nó ngon”. Người khác lại suy nghĩ: “Tình yêu là sự đấu tranh rất gian khổ; và kết quả cuối cùng là mất tự do”. Thế đấy! “Đó ai định nghĩa được tình yêu. Có khó gì đâu một buổi chiều, kẻ dao lên cổ: yêu hay chết? Gật đầu cái rụp, thế là yêu”... Sẽ còn rất nhiều câu trả lời đại loại như vậy. Mỗi người tùy theo tâm tính mà cảm nhận được những hương vị và mức độ ngọt bùi đắng cay khác nhau của tình yêu. Không ai giống ai. Xem ra tình yêu thật đơn giản mà cũng rất sâu sắc. Có thể nói vắn tắt, tình yêu là một mầu nhiệm. Đã là mầu nhiệm, thì ta không thể cắt nghĩa hay hiểu thấu được. Tuy nhiên, ta vẫn có thể cảm nhận được “*mầu nhiệm tình yêu*” dựa vào ba góc độ: (1) Tự bẩm sinh, ai cũng có nhu cầu bộc lộ tình yêu (2) Ai cũng muốn mình được yêu (3) Ai cũng mong ước mình được đồng hành với người yêu suốt đời.

Thứ nhất: Ai cũng có nhu cầu bộc lộ tình yêu. Là con người, tự bẩm sinh, ai cũng có nhu cầu bộc lộ tình yêu. Mới sinh ra,

đứa bé đã có nhu cầu biểu lộ tình yêu rất đơn sơ, như thích được bông ẵm, bú mớm, thích được chiều chuộng và luôn muốn ở gần mẹ cha. Theo năm tháng phát triển, đến một giai đoạn nào đó của đời người, nhu cầu bộc lộ tình yêu ấy sẽ dần dần được định hình, phức tạp và tăng trưởng rõ nét hơn, tựa như nhu cầu đói khát cần phải được ăn uống... Nhu cầu ấy mạnh mẽ hay nhẹ nhàng, thoáng qua hay sâu đậm, còn tùy thuộc vào yếu tố tâm sinh lý và hoàn cảnh giáo dục của mỗi con người.

Chẳng hạn, tự bản năng, mỗi người đều có cách để giải quyết cơn đói khát một cách khác nhau. Có người cứ thấy đói là ăn, khát là uống. Họ ăn uống ngẫu nhiên mọi thứ mà họ có thể ăn, để giải quyết cấp bách nhu cầu đói khát đang thôi thúc họ. Nhưng cũng có người luôn biết đắn đo chừng mực lựa chọn những đồ ăn thức uống phù hợp với mình. Họ ăn uống một cách lịch sự, có tinh thần trách nhiệm với bản thân mình và cộng đồng. Có người thà nhịn đói, thậm chí sẵn sàng chết đói, chết khát, chứ không chịu ăn uống, nếu như họ cảm nhận được “miếng ăn ấy là miếng nhục”. Đó là nói về cơn đói khát vật chất. Còn cơn đói khát tình yêu thì sao?

Tình yêu chắc cũng vậy thôi. Có người không chịu đựng được nỗi cô đơn giày xéo tâm hồn mình, nên họ vừa buông bàn tay này, thì ngay lập tức phải cố gắng lấp đầy bằng bàn tay khác. Liệu họ có phải là típ người đa tình, đa cảm không? Hay đơn giản chỉ vì họ chưa quen với nhịp độ giày vò của “cơn đói khát yêu thương”. Mà cũng có thể vì nhu cầu bộc lộ yêu thương của họ quá sung mãn, nên họ dễ cảm thấy “khát khao”, “bùng nổ”, dễ nhạy cảm trong tình yêu.

Sống trong trạng thái tâm sinh lý ấy, liệu ta có quyền giải tỏa nhu cầu yêu thương của mình bằng mọi cách hay không? Chắc là không rồi. Vì nhu cầu bộc lộ tình yêu thuộc phạm vi tinh thần và có đối tượng là những con người cụ thể bằng xương bằng thịt. Ta không thể tự do vượt rào theo ý của mình, mà phải tuân theo qui

luật chung của xã hội. Hơn nữa, chuyện tình yêu không phải là điều mà ai cũng có thể nói ra thành lời, vì “yêu” là một nhu cầu, nhưng lại là một nhu cầu hết sức nhạy cảm, tế nhị và khó thích ứng nhất của con người. Hơn nữa, tình yêu không phải là một nhu cầu như ăn uống; cứ thấy đói là ăn, khát thì uống, vì ăn uống chỉ là “*hành vi nhân sinh*” mà thôi. Còn tình yêu là “*một hành vi nhân linh*”. Vì thế, để có thể bộc lộ tình yêu một cách đúng đắn, có ý thức và tự do, thì rất cần có những định hướng và những nguyên tắc ứng xử tùy theo từng trường hợp.

Thứ hai: Ai cũng có nhu cầu được yêu thương. Hầu hết ở mỗi người đều tồn tại một nhu cầu dai dẳng, gần như bất tận; đúng hơn là một khát vọng vô cùng mãnh liệt từ lúc sinh ra cho đến khi lìa đời. Đó là khát vọng được yêu thương. Thực vậy! Ngay từ khi ra đời, ta đã có khuynh hướng tự khẳng định chính mình như một cá nhân độc lập. Đồng thời ta cũng khẳng định mình là một con người xã hội, với muôn vàn nhu cầu được sống và chia sẻ với người khác.

Có thể nói, trong muôn vàn nhu cầu, thì nhu cầu được yêu thương là hết sức cơ bản. Nhu cầu này khẳng định ta thực sự là người, theo nghĩa “*con người là một sinh vật biết cho và biết nhận*”. Vì thế, khi có ai đó tôn trọng và chia sẻ tình yêu với ta, thì điều đó có nghĩa là ta được công nhận là người. Khi ấy, nhu cầu tiếp nhận tình yêu của ta sẽ lớn hơn, sâu xa hơn cả nhu cầu bộc lộ tình yêu, vì ở đây đã có sự trao đổi của cả hai tâm hồn. Đó chính là tình yêu, một đề tài có từ muôn thuở nhưng chưa bao giờ lỗi thời. Ai cũng có khát vọng chia sẻ yêu thương, ai cũng tìm cách lý giải con tim mình, để có thể đón nhận hay từ chối tình yêu của người khác.

Thực vậy, là con người, ai cũng cần một tình yêu “*cho đi và nhận lại*”, để hoàn thiện tâm hồn mình. Khi đã yêu rồi, thì họ sẽ nảy sinh trăm chiêu ngàn kế, để có thể sẵn sàng tiếp nhận tình yêu, dù chẳng ai hiểu hết được lý lẽ của tình yêu. Chỉ biết rằng ai cũng cần tình yêu. Và ta cũng vậy, ta cần tình yêu và ta luôn khắc khoải

chờ đợi khẩu vị phù hợp với tình yêu của mình. Còn gì lâng lâng hạnh phúc hơn khi được ai đó thương quý mình, đặc biệt là những người thân trong gia đình như cha mẹ, anh chị em, con cháu... và nhất là tình yêu của đối tượng mà ta đau đáu hướng về, là người ta yêu dấu, người bạn đời đầu ấp tay gối...

Thứ ba: Ai cũng mong ước mình được đồng hành với người yêu suốt đời. Chúng ta biết, một trong những khát vọng lớn lao và mãnh liệt nhất của con người, là tìm thấy “*một nửa của riêng mình*”. Điều ấy sẽ đến, nếu như ta khát khao yêu và được yêu. Nhưng cái khó là chính ta phải tìm được đúng ba phẩm chất căn bản, để có thể đồng hành với “*nửa của riêng mình*” suốt đời. Trước hết, đó là người ta thật sự yêu thương. Kế đến, đó là người thực sự yêu ta. Sau cùng, cả hai đều có khả năng và thực sự muốn đồng hành với nhau suốt cả cuộc đời. Đúng như lời ca dao: “*Anh như nút, em như khuy. Như mây với núi, biệt ly không đành*”. Để rồi “*Thương nhau tạc một chữ tình. Trăm năm thề quyết bạn mình có nhau*”. Thậm chí “*Cũng liều cắn ớt nhai gừng. Chua cay mặn ngọt, ta đừng quên nhau*”. Tình yêu là một cuộc tìm kiếm duyên phận đầy thử thách. Vì thế trước khi ta có thể gặp được người yêu thương mình nhất, thì chính ta cũng phải cố gắng đem lại cảm giác yêu thương cho người ấy, để cả hai có thể cảm nhận được sự thuộc về nhau trong tình yêu. Sau một thời gian tìm hiểu chín muồi, để trải qua hai trạng thái yêu và được yêu, cả hai mới thực sự có những cảm nhận đúng đắn, đồng thời đưa ra những quyết định chín chắn trong việc chọn người bạn đồng hành với mình suốt phần đời còn lại. Lúc đó, họ mới thực sự là một nửa của nhau.

Kết luận: Tình yêu là một huyền nhiệm. Không ai có thể lý giải được tình yêu. Chỉ biết rằng: Tình yêu là một bản năng sâu thẳm và kì vĩ của con người, đến độ ta có thể nói: Con người được tạo dựng là để yêu thương. Hay nói cách khác: Sống là để yêu; và yêu là để sống.

TRAO THÂN GỬI PHẬN

Sau một thời gian gặp nhau, tìm hiểu nhau, chàng và nàng cảm thấy "hai mắt cùng liếc, hai lòng cùng ưa", chẳng khác gì hai cực nam châm cuốn hút hấp lực nhau. Tình yêu đã đến mức “ xem trong âu yếm có chiều lả lơi “(Kiều, câu 500). Giữa chủ trương kiêng kỵ “nam nữ thọ thọ bất thân” ngày trước và quan niệm phóng túng “nam nữ thọ thọ rất thân” thời nay, cần có **lễ đính hôn**, với mục đích giúp chàng và nàng : Trăm năm tính cuộc vuông tròn, phải dò cho đến ngọn nguồn lạch sông. Bởi vì, sông sâu còn có kẻ dò, đồ ai bẻ thước mà đo lòng người.

Đính hôn đánh dấu một thời kỳ mới trong quan hệ của hai người. Trước đó là ve vãn, cua kéo, tán tỉnh, với những cuộc hẹn tại quán cóc bên đường, rồi cà phê đèn mờ, karaoke ôm, những cuộc đi trong đêm khuya cô tịch, nơi vắng người. Từ nay, hai người được cha mẹ bà con hai bên thừa nhận. Họ có thể công khai gặp gỡ, mà không còn bị dị nghị đàm tiếu.

Thời kỳ đính hôn không chỉ đơn thuần là thời gian chuẩn bị cho lễ cưới : may sắm thời trang, tính toán tiệc tùng khách khứa, quà cáp, của hồi môn, đưa dâu gửi rể... Đây là thời điểm cực kỳ cần thiết và hữu ích, để sáng suốt tìm hiểu nhau về những sở trường sở đoản, những thao thức băn khoăn trăn trở cho cuộc sống, những dự tính cho tương lai mái ấm gia đình. Bình tĩnh tra vấn sự bông bột thuở ban đầu mới quen nhau; tìm hiểu liệu đây có phải là tình yêu chân thật, đúng người đúng việc, để xem có thể tiến tới hôn nhân vĩnh cửu ? Tìm hiểu cảnh ngộ gia đình hai phía, những thuận lợi cũng như các vướng mắc...

Đây cũng là lúc thích hợp để học hỏi giáo lý, tìm hiểu ý nghĩa, mục đích và các đặc điểm nổi bật của hôn nhân công giáo, các đòi hỏi của đời gia đình kitô hữu.

Đính hôn chưa phải là thành hôn, chưa phải là lúc hai người tận hưởng cái thú công khai tự do quan hệ. Hai người cần triệt để tránh xa những động thái làm lương tâm cắn rứt bất ổn. Những diễn tả tình cảm trong giai đoạn này phải được đức thanh khiết và lương tâm trong sáng hướng dẫn. Chàng phải biết kiềm chế, tự chủ và tôn trọng nàng tiên của mình. Hãy nhớ những cử chỉ hành vi nghịch với đức thanh khiết và những đòi hỏi bất chính bất hảo sẽ khiến nàng ray rứt vì mặc cảm tội lỗi ăn cơm trước kẻng.

Phần nàng, hãy đứng vững, hãy kiên quyết giúp chàng nói không với những điều không tốt. Chớ mềm lòng rún chí trước những lời dụ dỗ đường mật và việc làm chưa đúng lúc. Hãy giữ vững quyền làm “bà hoàng”, chớ đại dột mạo hiểm làm “nô lệ” của chàng, bởi vì một khi con ong đã tỏ đường đi lối về, nó sẽ dễ dàng chuồn lẹ khi có sự cố. Không chàng trai nào dám liều lĩnh vượt quá định mức mà người con gái cho phép. Thoạt đầu, chàng “buồn năm phút” vì không được như ý; nhưng về lâu về dài, chàng sẽ kính trọng, cảm phục tính cương nghị của nàng; và sẽ tuyệt đối tin tưởng nàng khi cả hai đã thành gia thất.

Hãy nhớ : sau khi kết hôn thành sự, vợ chồng sẽ mãi suốt đời bên nhau; vậy vội vàng mà làm chi, ích gì ? Xưa nay nhan nhản những chuyện bán đứng người tình. Đó là những gã sở Khanh lợi dụng lòng tin của người yêu để xâm xở, sau đó “truất ngựa truy phong”; hoặc tệ hơn nữa, bán người yêu sang biên giới sống trong tủ nhục, còn mình cầm đồng tiền bản lao vào tiếp những cuộc truy hoan... Cho nên, “trao thân gửi phận” là nguyên tắc trí tuệ để bảo vệ hạnh phúc lứa đôi. Chỉ khi nào ta chính thức “gửi phận” bằng bí tích hôn phối, thì mới chấp nhận “trao thân”.

Hầu hết những cuộc hôn nhân đổ vỡ đều có những lý do rất chính đáng; nhưng có một điều rất sâu sắc mà ít ai tiện nói ra : bên này không thể đáp ứng được mức thỏa mãn cảm xúc cho bên kia; đó là “tai nạn hôn nhân”. Bởi không ai có thể lường được sự nhàm

chán lại mau chóng thay thế vị trí tình yêu cháy bỏng thuở nào. Hãy cảnh giác tối đa với kiểu “yêu hết mình”. Khi dễ dàng đạt được đỉnh cao của cảm xúc, ta sẽ không còn cảm hứng và thiện chí để xây dựng quan hệ bền vững hơn. Sự nồng nhiệt ấy thông thường chỉ để thỏa mãn tính ích kỷ, nên càng cố gắng thăng hoa cảm xúc, càng dễ nhàm chán nhau. Từ nhàm chán đến vỡ mộng, phản bội nhau chỉ là một bước ngắn.

Người xưa thường nói : trước khi đi biển, phải cầu nguyện một lần; trước khi xuất quân ra trận, phải cầu nguyện hai lần; trước khi lấy vợ lấy chồng, phải cầu nguyện ba lần ; sau khi kết hôn, gia đình phải cầu nguyện luôn luôn ! Hãy noi gương trinh khiết của Mẹ Ma-ria và thánh Giu-se, đã đính hôn với nhau (x Lc 1,27), nhưng giữ mình đồng trinh, không biết đến việc vợ chồng (x Lc 1,34). Nhờ vậy, Đức Maria được chọn làm mẹ Đấng Cứu thế, thánh Giu-se được tin nhiệm làm cha nuôi.

Ngày 14 tháng 2 hằng năm được gọi là Valentine’s Day = ngày Tình yêu, ngày Tình nhân, ngày bốn mạng của các cặp đính hôn :

Ngày triệu triệu bông hồng đua nhau nở
Ngày mà Tượng thần tự do cũng hồi hộp thở
Lá có mắt, hoa có hồn, tình yêu có lửa
Xao xuyên đất trời, nồng thắm lòng ta.

Hỡi các bạn trẻ : Hãy là hoa, xin hãy khoan là trái. Hoa nồng hương, mà trái lắm khi chua !

Hạt Cải

TÌNH YÊU TRONG HÔN NHÂN

Đã qua rồi cái thời cha mẹ đặt đâu con ngồi đó. Ngày hôm nay, những bạn trẻ có tự do chọn lựa cho mình một cuộc hôn nhân như ý muốn. Nghĩa là có tự do để tìm hiểu, chọn lựa và quyết định. Hôn nhân chính là kết quả của một quá trình hai người yêu nhau trong hành trình gọi là: **bí mật – thân mật – chảy mật**. Thế nhưng, ngày nay sao quá nhiều đôi hôn nhân chỉ mới lấy nhau, chưa cảm nhận hết những hạnh phúc mà đã vội chia tay, mặc dù họ rất yêu nhau? Người ta vẫn gọi vui là gặp mặt. Chắc hẳn có rất nhiều nguyên nhân. Ở đây tôi xin gợi lên một vài suy nghĩ để chia sẻ về hạnh phúc trong hôn nhân.

1- Tình yêu đòi hỏi phải thành tâm

“Trăm năm trong cõi người ta, nên tình chồng vợ thật là hữu duyên”. Quả đúng thế, được làm vợ chồng thật là một cái duyên trong cuộc đời này. Vậy mà sao người ta lại không biết trân trọng và yêu quý những giá trị cao cả như thế. Phải chăng là người ta thiếu sự thành tâm với nhau? Sự thành tâm ở đây không có nghĩa là sự gian dối trong đời sống vợ chồng. Vậy đâu là nguyên nhân? Thiết nghĩ người ta còn quy hướng về mình nhiều quá. Ở đây muốn nói là *thành tâm chứ không phải là thử thách*.

Để thể hiện sự thành tâm, đòi buộc họ phải thay đổi. Thay đổi về cách suy nghĩ, thay đổi về cách sống, thay đổi về cách thực hiện, sao cho có thể phù hợp với người mình muốn gắn kết trọn đời. Như một cây bút chì vậy, muốn sử dụng được thì cần phải gọt bỏ đi lớp vỏ bên ngoài. Chẳng những thế, mà còn phải gọt như thế nào cho đủ nhọn để viết hay để vẽ cho phù hợp. Tức là sự thay đổi để bỏ đi cái tôi, cái riêng tư của mình sao cho phù hợp với người bạn đời của mình chứ không phải thay đổi theo ý mình muốn. Có suy nghĩ tích cực, sống lạc quan và hành động cụ thể thì bạn sẽ cảm nhận được bạn là người được yêu thương nhất.

2- Tình yêu đòi hỏi phải tôn trọng

“Người làm vợ hãy phục tùng chồng; Người làm chồng hãy yêu thương chứ đừng cay nghiệt với vợ” (Cl 3,18-19). Lời khuyên của Thánh Phaolô thật hay. Nhưng để thực hiện được tình yêu cao đẹp này đòi hỏi hai người phải biết tôn trọng nhau. Như vậy tôn trọng điều gì đây? Ở đây muốn nói là *tôn trọng chứ không phải là tự trọng.*

Tôn trọng bạn đời của mình với đúng phẩm giá của họ. Tức là phải tôn trọng họ là vợ hay là chồng của mình. Vì thế không nên nói xấu hay than phiền với những người xung quanh vì họ chỉ nghe và có thể làm cho sự việc xấu hơn chứ không thể giải quyết được gì. Nên thẳng thắn chia sẻ với nhau để hiểu và cảm thông với nhau. Phải biết tôn trọng tự do và riêng tư của người vợ hay chồng mình. Có như thế tình yêu mới đạt được những giá trị cao đẹp của nó. Đừng đụng chạm hay xúc phạm đến những vết thương trong quá khứ của họ. Tôn trọng là dẹp bỏ đi một tình yêu vị kỷ chỉ nghĩ cho mình mà thôi.

3- Tình yêu đòi hỏi phải tha thứ

Hạnh phúc không bao giờ vắng bóng sự tha thứ. Có tha thứ bạn mới thể hiện được một tình yêu cao cả, một tình yêu trọn vẹn dành cho một nửa kia của bạn. Tha thứ đòi hỏi bạn phải hy sinh nhiều vì tự bản chất con người là cố chấp mà. Ở đây tôi muốn nói với bạn là *tha thứ chứ không phải là thách thức.*

Để có thể tha thứ thì bạn phải biết cảm thông với người bạn đời của mình, phải biết đặt mình vào hoàn cảnh của người đó. Để tha thứ đòi hỏi bạn phải biết lắng nghe những chia sẻ từ người bạn đời của mình để bạn còn có thể nâng đỡ người ấy trong những lúc khó khăn. Để tha thứ bạn còn phải đồng hành cùng với người bạn của mình để xóa đi những mặc cảm nơi họ. Chỉ khi nào bạn tự nguyện tha thứ cho người bạn đời của mình thì lúc đó tình yêu của

bạn trở nên cao thượng. Một tình yêu vị tha sẽ làm cho cuộc hôn nhân của bạn chan hòa niềm vui.

Tóm lại, hôn nhân đòi buộc phải có tình yêu thật sự giữa hai người. Đó chính là thành tâm, đó chính là tôn trọng và đó chính là tha thứ. Để mang lại một hạnh phúc thật sự cho hai người từ những khác biệt mà họ trở nên riêng biệt của nhau và đặc biệt cho mọi người. Hãy nhìn vào gương mẫu trong đời sống hôn nhân của gia đình Thánh gia, một gia đình yêu thương đậm ấm, cảm thông vui buồn với nhau. Một gia đình luôn biết thực thi thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh.

Hương Cỏ Xanh

Ý NGHĨA CỦA TÌNH YÊU

Tình yêu khởi nguồn từ Thiên Chúa, tình yêu chỉ có nơi Thiên Chúa và tình yêu được triển nở trong Thiên Chúa. Chính thánh Gioan đã khẳng định: “Thiên Chúa là tình yêu” (1Ga 4,8).

Theo Kinh Thánh thì Thiên Chúa đã tạo dựng nên con người giống hình ảnh của Ngài. “Ta hãy làm ra con người theo hình ảnh Ta”. (St.1,2.6). Và Tình yêu là một trong số những vẻ đẹp của hình ảnh đó. Thế nhưng khi tổ tông loài người phạm tội bất tuân chống lại Thiên Chúa thì hình ảnh của Ngài nơi con người đã bị hủy hoại: “Mắt họ mở ra, và thấy mình trần truồng, nên đã lấy lá để che thân” (St.3.7). Và từ đó lòng trí ra yếu đuối tối tăm luôn hướng chiều về điều xấu. Tình yêu thương cũng bị phá hỏng, mà điển hình là Cain đã nhẫn tâm sát hại người em của mình!

Để cứu chuộc loài người hư hỏng, đồng thời cũng để khôi phục lại hình ảnh của Thiên Chúa, Ngôi Hai đã phải xuống thế làm